

Eyüp Sultan Camii-i Şerifi

ŞİFÂ-İ ŞERÎF DERSLERİ

ESERİN ADI: EŞ-ŞİFÂ Bİ-TA'RÎFİ HUKÛKÎ'L-MUSTAFÂ

ESERİN MÜELLİFİ: KÂDÎ İYÂZ (v. 544/1149)

TERCÜME VE ŞERH EDEN: PROF. DR. MEHMET YAŞAR KANDEMİR

94. Ders | 19.Kasım.2017, Pazar - Sayfa 1

(Dersler öğle namazından bir saat önce başlar)

Türkçe Tercüme & Şerhi

Şifâ-i Şerîf Şerhi (3 cilt) - Mayıs 2012

Prof. Dr. Mehmet Yaşar Kandemir

Tahlil Yayınları, www.tahlilyayinlari.com

Eser Hakkında

ŞİFÂ-İ ŞERÎF gönüllerde Peygamber sevgisini tutuşturmak, onu bütün yönleriyle tanıtip anlatmak ve Müslümanlara, Sultân-ı Enbiyâ'nın haklarını savunmayı öğretmek maksadıyla yaklaşık dokuz asır önce Endülüslü tanınmış alim Kâdî İyâz tarafından yazılmıştır.

Görüntü, Ses kayıtları ve Ders notlarına

www.sifaiserif.com

adresinden veya aşağıdaki **karekodu okutarak** erişebilirsiniz.

DERS KONUSU:

1. BÖLÜM: Yüceler Yücesi Cenâb-ı Hakk'ın Resûl-i Ekrem'in Şân ve Şerefini Yüceltmesi

4. KISIM: Resûl-i Ekrem'in Mûcizeleri

15. FASIL: Hurma Kütüğünün İnlemesi

Arapça Kaynak sf. 370

Türkçe Tercüme, Cilt.2 - sf. 57

٧٧٠ - وفي حديث أبيّ: فكان إذا صلى النبي ﷺ صلى إليه ، فلما هُدمَ المسجد أخذهُ أبيّ ، فكان عنده إلى أن أكلته الأرض ، وعاد رُفاتاً^(١).

وذكر الإسفراييني أن النبي ﷺ دعاه إلى نفسه ، فجاء يخرقُ^(٢) الأرض ، فالتزمه ، ثم أمره فعاد إلى مكانه .

Übey ibni Ka'b³ (v. 19/640) radiyallahu anhin rivâyetine göre Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem o hurma kütüğünü bir sütire gibi kullanır, namaz kılarken ona doğru yönelirdi. Mescid-i Nebevî yeniden yapılmak üzere yıkıldığında,¹ Übey bu kütüğü alıp evine götürdü ve ağaç kurdu onu yiyip de un ufak edene kadar evinde korudu.²

Kelâm ve fıkıh âlimi Ebû İshâk el-İsferâyînî³ (v. 418/1027) şöyle demiştir:

“Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem o kütüğü yanına çağırdı; o da yeri yara yara huzûruna gelince, onu kucaklayıp bağrına bastı. Tekrar yerine gitmesini söyleyince, kütük yerine döndü.”

3. Medineli sahâbî Übey ibni Ka'b, güzel Kur'an okumasıyla, kırâat ve fıkıh bilgisiyle ünlüdür. Vahiy kâtipliği yapmış, Kur'an'ı bir araya toplayan heyette bulunmuştur.

1. “Mescid-i Nebevî'nin yeniden yapılmak üzere yıkılması” ifâdesiyle muhtemelen, Hz. Osmân'ın kendi hilâfeti zamanında, Mescid-i Nebevî'yi kible tarafından genişletmek için yıktırması kastedilmektedir.

2. İbni Mâce, İlkâme 199, nr. 1414; Dârimî, Mukaddime 6, nr. 36; Ahmed ibni Hanbel, Müsned, V, 137-139.

3. Ebû İshâk el-İsferâyînî, bir Eş'arî kelâmcısı ve Şâfiî fakîhi olup kendisinin *el-Akîde, el-Câmi' fî usûli'd-dîn ve'r-red 'ale'l-mülhidîn, Nûru'l-ayn fî meşhedî'l-Hüseyn* gibi eserleri vardır. Tanınmış muhaddis Ebû Bekir el-İsmâîlî'den hadis okumuş, ünlü muhaddis Ebû Bekir el-Beyhakî gibi âlimlere de hadis rivâyet etmiştir.

Kayıtlardaki Zamanı:

~ 04:08

٧٧١ - وفي حديث بُرَيْدَةَ: فقال - يَعْنِي: النَّبِيَّ ﷺ -: «إِنْ شِئْتَ أُرِدُّكَ إِلَى الْحَائِطِ الَّذِي كُنْتَ تَنْبُتُ لَكَ عَرَوْقُكَ ، وَيَكْمُلُ خَلْقُكَ ، وَيُجَدِّدُ لَكَ خُوصَّ وَثْمَرَةً ، وَإِنْ شِئْتَ أَغْرِسُكَ فِي الْجَنَّةِ ، فَيَأْكُلُ أَوْلِيَاءُ اللَّهِ مِنْ ثَمَرِكَ». ثُمَّ أَصْغَى لَهُ النَّبِيُّ ﷺ يَسْتَمِعُ مَا يَقُولُ.

فقال: بل تَغْرِسْنِي فِي الْجَنَّةِ ، فَيَأْكُل مِنِّي أَوْلِيَاءُ اللَّهِ ، وَأَكُونُ فِي مَكَانٍ لَا أَبْلَى فِيهِ .

فسمعہ مَنْ یلِیہ .

فقال النبي ﷺ: «قد فعلتُ» ثم قال: «اختارَ دارَ البقاءِ على دارِ الفناء»^(٣).

Ashâb-ı kirâmdan Büreyde bin Husayb⁴ radiyallahu anhın (v. 63/682) rivâyet ettiğî hadise göre Peygamber Efendimiz o kütüğe:

“İstersen seni daha önce bulunduğun bahçeye götürüp dikeyim de yeniden köklerin çıksın, yaprakların bitsin, meyve veresin. Veya istersen seni Cennet’e dikeyim de meyvelerini Allah’ın sevgili kulları yesin.” buyurdu. Sonra da vereceği cevabı duymak için kulağını ona dayadı. Hurma kütüğü Resûl-i Ekrem’e şunları söyledi:

“Beni Cennet’e dik de, meyvelerimi Allah’ın sevgili kulları yesin. Ben de böylece hiç çürümeyeceğim bir yerde olayım.” Kütüğe yakın olanlar, onun bu sözünü duydu. Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem de ona:

“Dediğini yapacağım.” buyurduktan sonra sözünü: «اِخْتَارَ دَارَ الْبَقَاءِ عَلَى دَارِ الْفَنَاءِ» “Bu kütük, ebedî âlemi fânî dünyaya tercih etti.” diye tamamladı.⁵

4. Büreyde bin Husayb hakkında bilgi için bk. II, 45.

5. Dârimî, Mukaddime 6, nr. 32; Heysemî, *Mecma' u' z-zevâid*, II, 182.

۷۷۲ - فَكَانَ الْحَسَنُ إِذَا حَدَّثَ بِهَذَا بَكَى ، وَقَالَ : يَا عِبَادَ اللَّهِ ! الْخَشْبَةُ تَحِرُّ
إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ شَوْقًا إِلَيْهِ لِمَكَانِهِ ، فَأَنْتُمْ أَحَقُّ أَنْ تَشْتَاقُوا إِلَيْهِ لِقَائِهِ (۴) .

Hasan-ı Basrî (v. 110/728), hurma kütüğünün inlemesi hâdisesinden söz ederken ağlar ve şöyle derdi:

“Ey Allah’ın kulları! Bakınız, bir odun parçası, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in yüce mertebesinin farkında olduğu için ona muhabbet besliyor ve hasretini çekip ağlıyor. Siz ondan daha fazla Resûlullah hasreti çekmeli ve onun cemâlini özlemelisiniz.”⁶

Böylesine değerli sözler söyleyen Hasan-ı Basrî hazretlerinin yetişme tarzı hakkında biraz daha bilgi verelim: Hasan-ı Basrî hazretlerinin annesi Hayre, Ümmü Seleme annemizin azatlısı olduğu için onun terbiyesinde yetişti. Hattâ Ümmü Seleme annemiz, Hasan-ı Basrî daha bebekken, annesini bir hizmete gönderdiğinde onu avutur, çok ağladığı zamanda emzirir gibi yaparak susturmaya çalışır, bâzen onu kucağına alıp ashâb-ı kirâmın yanına götürür, Peygamber Efendimiz’in seçkin arkadaşları da ona duâ ederlerdi. Hasan-ı Basrî işte bu sebeple hem ilim hem de amel bakımından zamanının en seçkini oldu. Bu güzel yüzlü, yiğit ve cesur insanı, yaşayışı ve ahlâkı itibâriyle ashâb-ı kirâma, özellikle de Hz. Ömer’e benzetirlerdi. Hasan-ı Basrî, ‘fakîhler şöyle diyor’ diyen birine: “Sen hiç fakîh gördün mü? Fakîh dediğin; dünyaya önem vermeyen, dinini çok iyi bilen ve hep Rabbine ibâdet eden kimsedir.” derdi. Bir başka sözü şöyledir: “Paraya pula aşırı değer vereni Allah zelil eder.” On iki imâmın beşincisi olan İmâm Bâkır, Hasan-ı Basrî’nin sözünün peygamberlerin sözüne benzediğini söylerdi.

6. Ebû Ya’lâ, el-Müsned (Esed), V, 142-143, nr. 2756.

ŞİFÂ-İ ŞERÎF DERSLERİ

ESERİN ADI: EŞ-ŞİFÂ Bİ-TA'RÎFİ HUKŪKÎ'L-MUSTAFA

ESERİN MÜELLİFİ: KÂDÎ İYÂZ (v. 544/1149)

TERCÜME VE ŞERH EDEN: PROF. DR. MEHMET YAŞAR KANDEMİR

(Dersler öğle namazından bir saat önce başlar)

Türkçe Tercüme & Şerhi

Şifâ-i Şerîf Şerhi (3 cilt) - Mayıs 2012

Prof. Dr. Mehmet Yaşar Kandemir

Tahlil Yayınları, www.tahlilyayinlari.com

Kayıtlardaki Zamanı:

~ 12:33

رواه عن جابر: حَفْصُ بْنُ عُيَيْدٍ اللَّهِ - ويقال: عُيَيْدُ اللَّهِ بْنُ حَفْصٍ - وأيمن ،
وأبو نَضْرَةَ ، وابن المسيَّب ، وسَعِيدُ بْنُ أَبِي كَرِبٍ ، وَكَرَيْبٌ ، وأبو صالح^(٥).

ورواه عن أنس بن مالك: الحسنُ ، وثابتٌ ، وإسحاقُ بن أبي طلحة^(٦).

ورواه عن ابن عمر: نافعٌ ، وأبو حَيَّةَ^(٨٧/١).

ورواه أبو نَضْرَةَ ، وأبو الْوَدَّاءِ ، عن أبي سَعِيدٍ.

وعَمَّارُ بْنُ أَبِي عَمَّارٍ ، عن ابن عباس.

وأبو حازم ، وعباسُ بْنُ سَهْلٍ بْنُ سَعْدٍ^(١) ، عن سهل بن سعد.

وكثيرُ بْنُ زَيْدٍ عن الْمُطَّلَبِ.

وعُبْدُ اللَّهِ بْنُ بُرَيْدَةَ عن أبيه.

وَالطُّفَيْلُ بْنُ أَبِيٍّ ، عن أبيه.

Kütüğün inlemesine dâir hadîs-i şerîfi hangi sahâbîlerden hangi tâ-bîîlerin rivâyet ettiği şöyle sıralanabilir:

Câbir ibni Abdillâh radiyallahu anhumâdan; Hafs ibni Ubeydillâh -ki ona Ubeydullah ibni Hafs da denir-, Eymen ibni Ümmü Eymen, Ebû Nadra Münzir ibni Mâlik, Saîd ibni Müseyyeb, Saîd ibni Ebî Kerib, İbni Abbâs'ın azatlısı Küreyb ve Ebû Sâlih Zekvân es-Semmân.

Enes ibni Mâlik radiyallahu anhdan; Hasan-ı Basrî, Sâbit el-Bünânî ve İshâk ibni Ebî Talha.

Abdullah ibni Ömer radiyallahu anhumâdan; azatlısı Nâfi' ve Ebû Hayye el-Kelbî.

Ebû Saîd el-Hudrî radiyallahu anhdan; Ebû Nadra Münzir ibni Mâlik ve Ebû'l-Veddâk Cebr ibni Nevf el-Bikâlî.

Abdullah ibni Abbâs radiyallahu anhumâdan, Ammâr ibni Ebî Ammâr.

Sehl ibni Sa'd radiyallahu anhdan; oğlu Abbâs ve Ebû Hâzim Sele-me bin Dînâr.

Muttalib ibni Ebî Vedâa radiyallahu anhdan; Kesîr ibni Zeyd el-Eslemî.

Büreyde bin Husayb radiyallahu anhdan oğlu Abdullah.

Übey ibni Ka'b radiyallahu anhdan da oğlu Tufeyl rivâyet etmiştir.

قال القاضي أبو الفضل رحمه الله: فهذا حديث كما تراه خرَّجه أهلُ
الصحة ، ورواه من الصحابة مَنْ ذكرنا ، وغيرهم من التابعين ضِعْفُهُمْ ، إلى
مَنْ لم نذكره ، وبِمَنْ دُونَ هذا العددِ يَقَعُ الْعِلْمُ لِمَنْ اعتنى بهذا الباب . واللهُ
المُثَبِّتُ عَلَى الصَّوَابِ .

Kâdî İyâz şöyle demiştir:

Ey okuyucu! Bu hadîs-i şerîfi, senin de gördüğün gibi, sahîh hadisleri derleyen âlimler kitaplarına almış, onu ashâb-ı kirâmdan adlarını andığımız kimseler, tâbiînden de isimlerini zikrettiklerimizden kat kat fazla râvi rivâyet etmiştir. Bu konuya önem veren kimseler, saydıklarımızdan daha az râviyi bile bu hadisin sağlamlığı için yeterli görürler.

Kullarından dilediklerini doğru yolda tutan Allah Teâlâ'dır.

فصل

[فِي مُعْجَزَاتِ أُخْرَى لِلنَّبِيِّ ﷺ فِي سَائِرِ الْجَمَادَاتِ
كَتَسْبِيحِ الطَّعَامِ وَتَسْلِيمِ الْحَجَرِ] (٢)

وَمِثْلُ هَذَا فِي سَائِرِ الْجَمَادَاتِ :

٧٧٣ - حَدَّثَنَا الْقَاضِي أَبُو عَبْدِ اللَّهِ : مُحَمَّدُ بْنُ عِيسَى التَّمِيمِي ، حَدَّثَنَا الْقَاضِي أَبُو عَبْدِ اللَّهِ : مُحَمَّدُ بْنُ الْمُرَابِطِ ، حَدَّثَنَا الْمُهَلَّبُ : أَبُو الْقَاسِمِ (٣) ، حَدَّثَنَا أَبُو الْحَسَنِ الْقَاسِي ، حَدَّثَنَا الْمَرْوَزِيُّ ، حَدَّثَنَا الْفَرِّزِيُّ ، حَدَّثَنَا الْبُخَارِيُّ ، حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُثَنَّى ، حَدَّثَنَا أَبُو أَحْمَدَ الزُّبَيْرِيُّ ، حَدَّثَنَا

إِسْرَائِيلَ ، عَنْ مَنْصُورٍ ، عَنْ إِبْرَاهِيمَ ، عَنْ عَلْقَمَةَ ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ [بْنِ مَسْعُودٍ] قَالَ : لَقَدْ كُنَّا نَسْمَعُ تَسْبِيحَ الطَّعَامِ وَهُوَ يُؤْكَلُ (١) .

16. Resûl-i Ekrem'in Diğer Cisimlerle Olan Mûcizeleri

Diğer cansız cisimlerde de kütüğün inlemesine benzer mûcizeler meydana gelmiştir.

Abdullah ibni Mes'ûd radiyallahu anh:

“Biz sahâbîler, yemek yenilirken yemeğin ‘sübhânallah’ diye Allah’ı tesbîh ettiğini duyardık” demiştir. ¹

Kur’ân-ı Kerîm’de: “Yedi gök ve yer ile bunların içindekiler O’nu tesbîh eder. O’nu hamdederek tesbîh etmeyen hiçbir şey yoktur; ama siz onların tesbîhini anlayamazsınız.”² buyurulduğuna göre, yemeğin Allah’ı tesbîh etmesinde yadırganacak bir durum yoktur.

1. Buhârî, Menâkıb 25, nr. 3579.

2. İsrâ 17/44.

٧٧٤ - وفي غير هذه الرواية ، عن ابن مسعود : كُنَّا نَأْكُلُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الطَّعَامَ وَنَحْنُ نَسْمَعُ تَسْبِيحَهُ (٢) .

Yine Abdullah ibni Mes'ûd hazretleri bir başka rivâyetinde şöyle demiştir:

“Bizler, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ile yemek yerken, yemeğin ‘sübhânallah’ diye Allah’ı tesbîh ettiğini duyardık.”¹

Taşların Tesbihi

Enes ibni Mâlik radiyallahu anı şöyle demiştir:

“Peygamber Efendimiz yerden bir avuç çakıltaşı aldı. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem mübârek elindeki taşlar ‘sübhânallah’ diye Allah’ı tesbîh etmeye başladı. Taşların tesbîhini hepimiz duyduk. Daha sonra Efendimiz o taşları Ebû Bekir radiyallahu anının avucuna koydu. Taşlar yine Allah’ı tesbîh etti. Ardından da bizim avucumuza koydu; fakat bizim avucumuzda tesbîh etmedi.”²

Bu hadisin bir benzerini Ebû Zer el-Gıfârî de rivâyet etmiş olup, onun rivâyetine göre Resûl-i Ekrem Efendimiz taşları Hz. Ömer ve Hz. Osmân’ın da ellerine koymuş, taşlar onların ellerinde de tesbîh etmiştir.³

٧٧٥ - وقال أنس : أخذ النبي ﷺ كَفًّا مِنْ حَصَى ، فَسَبَّحَ فِي يَدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَتَّى سَمِعْنَا التَّسْبِيحَ ، ثُمَّ صَبَّهْنَ فِي يَدِ أَبِي بَكْرٍ [رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ] فَسَبَّحْنَ ، ثُمَّ فِي أَيْدِينَا فَمَا سَبَّحْنَ (٣) .

٧٧٦ - وَرَوَى مِثْلَهُ أَبُو ذَرٍّ ، وَذَكَرَ أَنَّهُنَّ سَبَّحْنَ فِي كَفِّ عُمَرَ وَعُثْمَانَ (٤) .

1. Tirmizî, Menâkıb 6, nr. 3633; Dârimî, Mukaddime 5, nr. 29.

2. Mâverdî, A'lâmü'n-nübüvve (Mu'tasım), s. 163.

3. Taberânî, el-Mu'cemü'l-evsat (nşr. İvezullah), IV, 245, nr. 4097; Heysemî, Mecma'u'l-bahreyn (Abdülkuddûs), VI, 153, nr. 3521; Heysemî, Mecma'u'z-zevâid, V, 179, VIII, 299.

Ağaçların, Dağların, Taşların Selâmı

Hiz. Ali de şöyle demiştir:

“Mekke’de olduğumuz günlerden birinde, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ile birlikte şehrin dışında bazı yerlere gitmiştik. Yanından geçtiği bütün ağaçlar ve dağlar ona ‘es-Selâmü aleyke, Yâ Resûlallah!’ diye selâm vermişti.”⁴

٧٧٧ - وقال علي: كُنَّا بِمَكَّةَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَخَرَجَ إِلَى بَعْضِ نَوَاحِيهَا
فَمَا اسْتَقْبَلَهُ شَجَرَةٌ وَلَا جَبَلٌ إِلَّا قَالَ لَهُ: السَّلَامُ عَلَيْكَ، يَا رَسُولَ اللَّهِ! (٥).

٧٧٨ - وعن جابر بن سَمُرَةَ، عنه عليه السلام: «إِنِّي لَأَعْرِفُ حَجَرًا بِمَكَّةَ
كَانَ يَسَلِّمُ عَلَيَّ». (٦) قيل: إِنَّهُ الْحَجَرُ الْأَسْوَدُ.

Câbir ibni Semüre⁵ radiyallahu anhu (v. 76/695), Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem’in şöyle buyurduğunu rivâyet etmiştir:

“Mekke’de bir taş vardı, ben yanından geçtiğimde bana selâm verirdi.”⁶ Bu taşın Hacerülesved olduğu da söylenmiştir.

4. Tirmizî, Menâkıb 6, nr. 3626; Dârimî, Mukaddime 4, nr. 21.

5. Câbir ibni Semüre hakkında bilgi için bk. I, 169.

6. Bazı hadis kaynaklarında bu hadis şöyle rivâyet edilmiştir: “Mekke’de, ben daha Peygamber olmadan önce bana selâm veren bir taş bilirim. O taş hâlâ tanırım.” (Müslim, Fezâil 2, nr. 2277; Tirmizî, Menâkıb 5, nr. 3624; Dârimî, Mukaddime 4, nr. 20).

٧٧٩ - وعن عائشة [رضي الله عنها]^(٧): «لَمَّا اسْتَقْبَلَنِي جَبْرِيلُ [عليه السلام] بالرسالة جعلت لا أَمْرٌ بِحَجَرٍ ولا شَجَرٍ إلا قال: السلام عليك، يا رسول الله!»^(١).

٧٨٠ - وعن جابر بن عبد الله: لم يكن [النبي] ﷺ يمرُّ بِحَجَرٍ ولا شَجَرٍ إلا سجد له^(٢).

٧٨١ - وفي حديث العباس (٨٧/ب)، إذ اشتمل عليه النبي ﷺ وعلى بنيهِ، بملاءةٍ، ودعا لهم بالسَّترِ من النار كَسَتْهِ إِيَّاهُمْ بملاءته، فأَمَنْتُ أُسْكِفُهُ البابَ وحوائطَ البيت: آمين، آمين^(٣).

٧٨٢ - وعن جعفر بن محمد، عن أبيه: مَرَضَ النبي ﷺ، فأَتَاهُ جَبْرِيلُ بِطَبَقٍ فِيهِ رُمَّانٌ وَعِنَبٌ، فأَكَلَ مِنْهُ النبي ﷺ، فَسَبَّحَ^(٤).

Hz. Âişe radiyallahu anhâdan rivâyet edildiğine göre Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Cebrâil aleyhisselâmın Peygamber olduğumu bildirdiği günlerde karşılaştığım her taş ve ağaç bana: ‘es-Selâmü aleyke Yâ Resûlallah!’ diye selâm verirdi.”¹

Câbir ibni Abdillâh radiyallahu anhümâ da şöyle demiştir:

“Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem’in yanından geçtiği her taş ve ağaç onu selâmlamak için secdeye kapanırdı.”²

Resûlullah Efendimiz’in amcası Hz. Abbâs’ın rivâyet ettiği hadise göre, bir gün Peygamber Efendimiz onun ve çocuklarının³ üzerine bir örtü örtmüş, sonra da onları kendisinin örtüp koruduğu gibi Cehennem azâbından koruması için Allah’a duâ etmişti. Kapının eşiği ve evin duvarları onun bu duâsına: “Âmîn, Âmîn!” demişti.⁴

Ca’fer-i Sâdık diye bilinen Ca’fer ibni Muhammed’in (v. 148/765), babası Muhammed el-Bâkır’dan (v. 114/733) rivâyet ettiğine göre, bir defasında Resûl-i Ekrem Efendimiz hastalanmış, Cebrâil aleyhisselâm da bir tabak nar ve üzümle onu ziyarete gelmişti. Allah’ın Elçisi bu meyvelerden yemiş, meyveler “Sübhanallah” diye Allah’ı tesbîh etmişti.

1. Heysemî, Mecma’u’z-zevâid, VIII, 259-260.

2. Mâverdi, A’lâmü’n-nübüvve (Mu’tasım), s. 163.

3. Hz. Abbâs’ın çocukları: Abdullah, Ubeydullah, Fazl ve Kusem’dir.

4. Peygamber Efendimiz duâya başlarken: “Yâ Rabbî! Bu benim amcamdır, babam yerindedir. Bunlar benim Ehl-i beyt’imdir.” buyurmuştu (Taberânî, el-Mu’cemü’l-kebir [Selefi], XIX, 263; Heysemî, Mecma’u’z-zevâid, IX, 269-270).

Peygamber Sözü Dinleyen Dağ

Enes ibni Mâlik radiyallahu anh şöyle demiştir:

“Peygamber Efendimiz, Hz. Ebû Bekir, Hz. Ömer ve Hz. Osmân ile birlikte Uhud dağına çıkmıştı. Onlar dağın üzerindeyken dağ sarsılmaya başladı. İşte o zaman Peygamber-i Zîşân Efendimiz dağa hitâben:

«أَتَيْتُ أَحَدًا، فَإِنَّمَا عَلَيْكَ نَبِيٌّ وَصِدِّيقٌ وَشَهِيدَانِ» ‘Sâkin ol, Uhud! Zira senin üzerinde bir Peygamber, bir Sıddîk, iki de şehid var.’ buyurdu.”⁵

٧٨٣ - وعن أنس: صَعِدَ النَّبِيُّ ﷺ، وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ، وَعُثْمَانُ، أَحَدًا، فَجَفَّ بِهِمْ فَقَالَ: «أَتَيْتُ أَحَدًا، فَإِنَّمَا عَلَيْكَ نَبِيٌّ وَصِدِّيقٌ، وَشَهِيدَانِ»^(٥).

٧٨٤ - وَمِثْلُهُ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ فِي حِرَاءَ، وَزَادَ: مَعَهُ عَلِيٌّ، وَطَلْحَةُ، وَالزُّبَيْرُ، وَقَالَ: «[فَإِنَّمَا] عَلَيْكَ نَبِيٌّ، أَوْ صِدِّيقٌ، أَوْ شَهِيدٌ»^(٦).

٧٨٥ - وَالْخَبَرُ فِي حِرَاءَ أَيْضًا عَنْ عُثْمَانَ، قَالَ: وَمَعَهُ عَشْرَةٌ مِنْ أَصْحَابِهِ أَنَا فِيهِمْ.

وزاد: عَبْدَ الرَّحْمَنِ، وَسَعْدًا، قَالَ: وَنَسِيتُ الْاِثْنَيْنِ^(١).

Bu hadisin bir benzerini Ebû Hüreyre radiyallahu anh, Hirâ hakkında rivâyet etmiş, Resûl-i Ekrem Efendimiz’in yanında ayrıca Hz. Ali, Cennet’le müjdelenen sahâbilerden Talha bin Ubeydillâh ile Zübeyr ibni Avvâm’ın da bulunduğunu ve Allah’ın Resûlü’nün Hirâ’ya hitâben:

“Senin üzerinde bir Peygamber veya bir Sıddîk yahut bir şehid var.” buyurduğunu söylemiştir.¹

Hirâ ile ilgili hadisi Hz. Osmân da rivâyet etmiş ve:

“Orada Resûlullah ile beraber, ashâb-ı kirâmından, aralarında benim de bulunduğum on kişi vardı.” demiş, Abdurrahmân ibni Avf ile Sa’d ibni Ebî Vakkâs’ın isimlerini de eklemiş ve diğer iki kişinin adlarını unuttuğunu söylemiştir.²

5. Buhârî, Fezâilü ashâbi’n-nebî 5, 6, 7, nr. 3675, 3686, 3799.

1. Müslim, Fezâilü’s-sahâbe 50, nr. 2417.

2. Tirmizî, Menâkıb 19, nr. 3699.

٧٨٦ - وفي حديث سعيد بن زيد أيضاً مثله ، وذكر^(٢) عشرة ، وزاد نفسه^(٣) .

Aşere-i mübeşşere'den Saîd ibni Zeyd radiyallahu anh da aynı hadisin bir benzerini rivâyet etmiş, aralarında kendisinin de bulunduğu on kişinin adını zikretmiştir.

Saîd ibni Zeyd'e:

“Orada bulunanlar kimlerdi?” diye sorulmuş, o da:

“Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, Hz. Ebû Bekir, Hz. Ömer, Hz. Osmân, Hz. Ali, Talha bin Ubeydillâh, Zübeyr ibni Avvâm, Sa'd ibni Ebî Vakkâs, Abdurrahmân ibni Avf vardı.” demiş; “Onuncu kişi kimdi?” diye sorulunca da “Bendim” demiştir.³ Bu on kişi Cennet'le müjdelenen sahâbîlerdir. Bu sebeple onlar “Aşere-i mübeşşere” diye anılır.

GELECEK DERS

Tarih: 26 Kasım 2017, Pazar

Zaman: Öğle Namazından bir saat önce

Yer: Eyüp Sultan Camii-i Şerif'inde

yapılması planlanmaktadır.

3. Ebû Dâvûd, Sünnet 8, nr. 4648-4650; Tirmizî, Menâkıb 28, nr. 3757.